

Lukáš Blažej je lídrem pirátské kandidátky v Ústeckém kraji, žije se jako právník se specializací na životní prostředí. Jako zastupitel byl oceněn Cenou za odvahu Nadačního fondu proti korupci. Je mu 29 let. A co by chtěl ve Sněmovně řešit? „Životní prostředí a změnu klimatu, abychom se tu neuvařili. Dostupné bydlení nejen pro mladé, aby měli důvod v Česku zůstat a měli kde zakládat rodinu,“ napsal Lukáš do svého medailonku pro projekt 30 pod 30. My jsme se ho ptali, proč si vybral právě Pirátskou stranu.

LUKÁŠ BLAŽEJ: U PIRÁTŮ MĚ NIKDO PODLE VĚKU NESOUDIL

Kdy jste se začal zajímat o Pirátskou stranu, za niž nyní kandidujete?

V roce 2010, když mi bylo 14 let, jsem si přečetl programy všech politických stran. Postupně mi zbylo několik sympatických, a zatímco většina z nich po mně chtěla poplatky nebo návštěvy schůzí, u Pirátů jsem se jednoduše registroval na fóru a zapojil se do činnosti. Nikdo mě nesoudil podle věku, důležité byly výsledky mé práce.

Jak konkrétně vypadal vstup do Pirátské strany?

Piráti příliš nerozlišovali mezi registrovanými příznivci a členy, takže jsem se přes internet podílel na rešerších, jednání vnitrostranických orgánů, přípravách pozměňovacích návrhů nebo organizaci akcí. Když jsem poprvé přišel na schůzi, už mě všichni znali a hned v osmnácti jsem byl zvolen do kontrolního výboru zastupitelstva. Členem jsem se stal až v roce 2016, kdy jsem byl pirátským lídrem kandidátky v krajských volbách a mohlo vypadat divně, že na volebním lístku nejsem uveden jako člen. Přechod

mezi příznivcem registrovaným na webu a členem byl pouze formalitou, nikdo to moc neřešil.

Kolik by z vašeho pohledu mělo být po volbách ideálně mladých poslanců ve Sněmovně?

V posledním sčítání obyvatelstva bylo 1,4 milionu lidí ve věku od 18 do třiceti let, což je 16,5 % populace s volebním právem. Tomu by odpovídalo 33 poslanců ve věku do třiceti let.

A co byste vzkázal těm mladým lidem, kteří k volbám jít nechtějí?

Sněmovna je přesně taková, jakou si ji lidé zvolí. Pokud mladí zůstanou doma, rozhodnou volby lidé, kteří se důsledků svých rozhodnutí nedožijí. Pak je jednoduché neřešit změnu klimatu, kolaps biodiverzity, nedostupnost bydlení, znečištění životního prostředí nebo státní rozpočet. Pokud mladí lidé chtějí, aby na ně politici mysleli, musí být slyšet u voleb. Každý hlas má cenu, ale jen když ho skutečně vhodíte do volební urny.

